

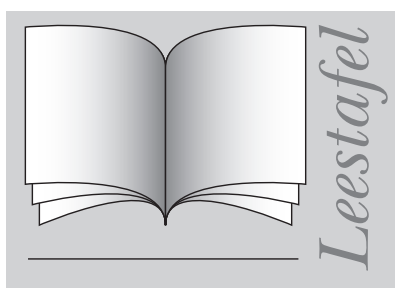
Samenvatting

Het kabinet heeft besloten het Biogeneeskunde­verdrag niet aan het parlement ter goedkeuring voor te leggen. Hiermee is zij terug­gekomen op haar voornemen om dit verdrag te ratificeren. Ofschoon de regering internationaalrechtelijke verankering van de bescherming van mensenrechten op het terrein van de biogeneeskunde altijd met de mond beleden heeft, staat haar gedrag sinds de ondertekening op gespannen voet met de inhoud van het verdrag. De argumenten waarmee dit kabinet het verdrag uiteindelijk terzijde schuift, zijn op misvattingen gestoeld en duiden op onbegrip van de mensenrechten­idee als zodanig.

Trefwoorden: *Biogeneeskunde­verdrag, mensenrechten, menselijke waardigheid.*

Summary

The Dutch cabinet has decided not to proceed with the ratification of the Biomedicine Convention. In doing so it has reversed its original policy. Although the government has always propagated international human rights protection in the area of biomedicine, a closer look reveals that its conduct as a signatory has not been in line with the provisions of the treaty. The arguments used to dismiss the Biomedicine Convention clearly indicate a fundamental misunderstanding of human rights as such.

Slatman J. *Our strange body. Philosophical reflections on identity and medical interventions.* Amsterdam: Amsterdam University Press, 2014. ISBN: 9789089646477. 180 blz. Prijs: € 19,95.

Our strange body is een must voor iedereen die zich wil verdiepen in de filosofische achtergronden van lichamelijke identiteit in relatie tot medische interventies. Kritisch op Descartes' idee dat ons lichaam niet ons eigen lichaam is maar slechts een vreemd ding, stelt Slatman dat er een complexe

relatie bestaat tussen de eigenheid en de vreemdheid/andersheid van ons lichaam, welke beide essentieel onderdeel zijn van onze identiteit (p. 75, 163). Zo helpt de auteur ons bijvoorbeeld te begrijpen dat een medische interventie weliswaar de vreemdheid van ons lichaam kan versterken, maar dat dit niet automatisch betekent dat dit lichaam minder deel is van onze identiteit.

Wie bang is dat dit boek een abstract betoog is, kan worden gerustgesteld: de vele voorbeelden dagen de lezer uit dichtbij de (medische) praktijk van alledag te blijven. Hierin ligt ook meteen een beperking: de voorbeelden dienen als startpunt voor filosofische reflecties, maar het is de vraag of de mensen in de gehanteerde voorbeelden de analyses in Slatmans boek zouden bevestigen. De auteur wint echter aan sympathie door haar eigen beperkingen te expliciteren: "my approach differs from these sociological studies in that its prin-

cipal aim is not to analyze particular contemporary practices. My analyses remain philosophical in that they seek to elucidate various types of contemporary body modifications while using philosophical theories and arguments" (p. 16).

Tot slot: het boek prikkelt zorgverleners met filosofische inslag om aandacht te schenken aan de lichamelijke van patiënten en daarbij de vreemdheid en eigenheid recht te doen. Het boek moedigt studeerkamerfilosofen bovendien aan zich niet te onttrekken aan de geleefde medische praktijk. Ook ethici kunnen met dit boek hun voordeel doen: het zet aan tot een reflectie op een goede omgang met onze lichamelijke.

Erik Olsman MA, docent en onderzoeker Medische Ethiek, Academisch Medisch Centrum, Spirituele Zorg, Windesheim (Zwolle) & Vrije Universiteit Amsterdam